UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus I. An Angeli sint substantiæ completæ, & omnino incorporeæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

Dæmonum extollitur super omnem potestatem rerum, constantium carne, & sanguine; adeóque & super potestatem humanam. Denique Ps. 8. de homine dicitur: *Minuisti eum paulò minùs ab Angelis*, nimirum quoad naturam, & perfectionem substantialem, ut patet ex Paulo Heb. 2. ubi ex hoc ipso loco ostendit, Christum ratione humanæ naturæ *A*ngelis esse inferiorem. Ratio secundi est: quia nullibi sufficienter, & expressè definita est hæc Veritas: licèt enim Scriptura passim *A*ngelos appellet *Spiritus*, non definit tamen, sintne Spiritus simpliciter, & ex toto, an solùm secundùm quid, & ex parte: solet enim sæpe Scriptura sumere partem pro toto, ut cùm Gen. 6. homo dicitur *Caro*, & filij Jacob Genes. 46. vocantur *Animæ*, scilicet secundùm quid, & inadæquatè. Unde etiam PP: Orthodoxi, quamvis apprimè Scripturarum gnari, docuerunt Angelos esse partim corporeos, quod certè facturi non fuissent, si oppositum contineretur expressè in Scriptura. Nec obstat Concil. Later. sub Innocentio III. capite *Firmiter*, ubi dicitur *Deus simul ab initio utramque ex nihilo condidisse creaturam, spiritualem, & corporalem Angelicam videlicet, & mundanam, & deinde hominem, quasi communem, ex spiritu & corpore constitutum.* Responderi enim potest cum Caranza, Cano Sixto Senensi, Valentia, aliisque Concilium hoc loco aliud nihil definire voluisse, quàm DEUM esse Creatorem omnium omninò creaturarum; cætera verò non animo definiendi, sed ex occasione, & juxta communiorem PP. sensum addidisse. Id, quod vel inde patet: quia complures Theologi Catholici Concilio illo posteriores, ut Evgubinus, Cajetanus, aliíq; expressè Angelos, saltem malos docuerunt esse corporeos. Ipséque D. Thomas concilio similiter posterior Quæst. 16. de malo art. 1. ait, nihil referre ad Fidei doctrinam, sive dæmones habeant corpora sibi naturaliter unita, sive non habeant. Addo nihilominus, licèt non sit ex fide certum, dari Angelos in sensu prædicto, hoc est, substantias simplices completas, omnimodè incorporeas; esse tamen probabiliter de Fide. Ratio est, quia Concilium ibi incipit ab his verbis: *Firmiter credimus, atque confitemur, &c.* adeóque indicat omnia, quæ illic subjunguntur, tradi à se, tanquam fidei dogmata. 2. Omnes aliæ propositiones ejusdem Concilij eo loco positæ, tam priores, quàm posteriores, sunt definitiones Fidei, ut omnes fatentur, imò hæc ipsa propositio supra allata, in quantum docet hominem constitutum esse ex spiritu & corpore, est similiter de Fide, secundùm omnes; cur non ergo idem dicendum de priori illius parte, in qua dicitur, triplicem à DEO conditam esse creaturam, & unam earum esse purè spiritualem, nimirum Angelos? Nec contra dicta occurrit specialis difficultas.

QUÆSTIO SECUNDA

De

ESSENTIA *ET* ATTRIBUTIS *ANGELORUM.*

ARTICULUS I.

An Angeli sint Substantiæ completæ, & omninò incorporeæ?

Resp. Esse. Prob. 1. pars. Quia Scriptura, & communis usus loquitur de Angelis perinde, ac hominibus, videlicet, tanquam de suppositis integris, & naturis completis, tribuítque eis varias actiones; quæ non sunt; nisi suppositorum. 2. Quia Angelus est perfectior naturâ humanâ, juxta illud Ps. 8. *Minuisti eum* (hominem scilicet) *paulò minùs ab Angelis.* Et illud August. 11. de Civit. 15. *Angelica natura, omnia cætera, quæ DEUS condidit, naturæ dignitate præcedit*; unde etiam passim in Scriptura dicuntur adorari ab hominibus, ut Gen. 18. Jos. 5. & alibi; ergo, si homo est Substantia completa, multò magis Angelus. 3. Quia Angelus non se habet per modum Entis meré potentialis, & subjectivi, ut omnes supponunt, cùm sit perfectior homine, & consequenter creaturis cæteris; nec etiam per modum formæ incompletæ, ordinatæ ad constituendum cum alio substantiale compositum, sicut anima rationalis: tum, quia si Angelus est forma ordinata ad componendam substantiam integram, quæro, quæ

quæ sit, vel quomodo vocetur illa substantia integra? non enim erit homo, cùm sit naturæ, & ordinis perfectioris; multò minùs Cœlum, terra, vel aliquod huiusmodi sensibile, cùm hæc omnia sint inferiora homine; aliud verò non est assignabile, præter naturam Angelicam, ut patet ex Lateran: suprà citato, quod cap. *Firmiter* enumerare volens omnia genera creaturarum condita à DEO, nonnisi hæc tria enumerat: corporalem, seu sensibilem, humanam, & *A*ngelicam; ergo ipsa natura *A*ngelica est natura, & substantia completa, & integra.

Prob. 2. pars: Quia 1. *A*ngeli non sunt ex toto corporei, sed neque ex parte; ergo sunt penitus incorporei. Major est certa apud omnes: vocantur enim Angeli in Scriptura *Spiritus*, id est, incorporei, ut intellexit Lateran: suprà citatum, súntque intellectuales, & homine perfectiores, ut omnes supponunt, tribuitúrque illis visio DEI Matth. 18. præstántque varios effectus in energuminis, utì sunt: cognitio occultorum, & longè positorum, notitia extemporanea idiomatum peregrinorum, cognitio, & fuga Exorcismorum sacrorum &c. quæ omnia, vires, & conditionem superant substantiæ ex toto corporeæ. Et ratio à priori est: quia non minùs prædicatum incorporeitatis Divinæ est participabile à creaturis, quàm prædicata alia Entis, substantiæ, viventis &c. adeóque possibilis est creatura, saltem ex parte incorporea; ergo vel maximè tales sunt *A*ngeli, quippe inter substantias creatas, & creabiles gradûs perfectissimi. *Minor verò Prob. 1. ex Script.* hæc enim *A*ngelos nullibi vocat corporeos, vel animas, neque dicit habere animas, prout dicere solet de homine, qui tantùm ex parte est incorporeus; sed vocat illos *Spiritus*, & quidem absolutè & simpliciter, nullóq: addito, ut patet Heb. 1. v. 14. *A*poc. 5. v. 6. Mat. 8. v. 16. &c. Quod est signũ illos esse incorporeos ex toto, cùm vox *Spiritus* sit terminus ex sua significatione negativus, qui absolutè prolatus, negat omnem corporeitatem: loquitúrque quoad hoc Scriptura eodem planè modo de *A*ngelis, quo de DEO, *Spiritus est DEUS.* Joan. 4. & quo de anima rationali, *nemo novit, quæ sunt hominis, nisi Spiritus*, id est, anima, *hominis, qui in ipso est.* 1. Cor: 1. Quos ambos constat esse penitus incorporeos. Denique nihil obstat, quò minùs nomen *Spiritus* prolatum à Scriptura de *A*ngelis, intelligatur de spiritualitate, & immaterialitate illorum omnimoda; ergo. *Prob. 2.* ex Later: sub Innocent. III. c. *Firmiter*; ubi de DEO dicitur: *simul ab initio temporis utramque de nihilo condidit creaturam, spiritualem & corporalem, Angelicam videlicet & mundanam, & deinde humanam, quasi communem, ex corpore, & Spiritu constitutam:* quibus verbis indicantur omnia hactenus dicta: videlicet: *A*ngelos esse substantias in suo genere completas, & integras; sicut in suo sunt creaturæ mundanæ, seu corporales, & homo. 2. *A*ngelos non esse substantias penitus corporeas: quia contradistinguuntur à creatura mundana, seu penitus corporea. 3. Esse substantias penitus incorporeas, quia insuper contradistinguuntur ab homine, sive à creatura, partim corporea, partim incorporea. *Prob. 3. ex PP.* qui omnem negant corporeitatem *A*ngelis. Dionysi Cœlest: Hier: c. 1. vocat eos: *Intelligentias simplices, nulliſque figuris umbratas.* Et c. 4. *incorporales omnino, & materiâ carentes.* *A*thanas. apud Germanum Patriarcham Constantino: in ep: ad Thom: Epis: *Species ab omni corporea figuratione & materia alienas.* Et lib. de testim. script: *expertes materiæ*, Nazianz. orat. 34. *Incorporeos, aut quàm proximè ad hoc accedentes, Intelligentes Virtutes, vel potiùs mentes, & puras naturas.* Nyss: l. de vit. Moys. *Naturâ incorporeos.* Chrysost: hom: 22. in 6. Gen. *Incorporales substantias.* Cyril: l. 3. in Gen. *A corporibus liberos.* Damascenus lib. 2. Fid. c. 3. *Naturam corporis expertem.* Et lib. de decretis, & placi. c. 7. *incorpoream creaturam.* Hier. in 49. Isa. *incorporalem Spiritum* Greg. M. l. 4. Mor. c. 8. *Solummodò Spiritus.* Quibus similia habent alij apud Suarez, Vasquez, Tanner, hîc. *Probatur 4. Ratione:* quia possibiles sunt, & defacto dantur substantiæ completæ, penitus incorporeæ, ut constat ex Quæst. 1. art. 2. Atqui hæ non possunt esse aliæ, nisi Angeli; ergo. 2. Si Angeli constant corpore, vel possunt uti corpore ad aliquam suam operationem vitalem, vel non possunt, hoc secundum dici non potest, quia corpus est propter formam, ut forma illo, tanquam instrumento utatur ad exercendam operationem propriam, & consequenter forma vivens non potest uniri corpori nisi illo uti possit ad operationem vitalem exercendam: si ergo forma Angelica non posset uti corpore ad ullam operationem vitalem propriam, hoc ipso non potest esse vera forma, & actus corporis. Non etiam prius: quia primò forma Angelica non potest uti corpore ad operationes vegetandi, & sentiendi, quia corpora sensitiva, & vegetativa sunt mixta ex primis qualitatib⁹, ac proinde alterabilia, & corruptibilia, ut experientiâ constat; Angeli autem seu Intelligentiæ sunt substantiæ omnino incorruptibiles, non minùs, quàm corpora cælorum, ut omnes supponunt, & infrà probabitur, neque est fundamentum tribuendi illis corpora sensitiva diversi ordinis à nostris, quæ quidem sint sensitiva, & tamen inalterabilia, & incorruptiabilia; sed neq; possunt Angeli uti corpore ad operationem intelligendi, quia cor-

pus

pus non potest aliter servire ad intelligendum formæ intellectuali, nisi quatenus intellectio potest acquiri dependenter à prævia cognitione sensuum, adeóque oportet esse corpus sensitivum; tale autem corpus non potest esse Angelicum, ut dictum est. Denique non possunt uti corpore ad motum præcisè localem, tanquam ad operationem vitalem: quia motus localis per se, & ratione sui non est actio vitalis, sed solùm quatenus procedit ab appetitu, & cognitione; & per consequens non est actio vitalis corporis, nisi quatenus procedit à cognitione, & appetitu corporali, sive à cognitione phantasiæ, & appetitu sensitivo, quæ locum non habent in Angelis. Quod autem Angelus possit uti corpore ad motum localem dependenter à cognitione, & appetitu purè Intellectuali, non obstat; ad hoc enim sufficit, ut assistat corpori, tanquam motor extrinsecus, non autem requiritur, ut forma Angelica uniatur corpori vitaliter, vel ut Angelus constet corpore. 3. Forma Angelica neque ad esse, neque ad operari indiget corpore: ergo non unitur corpori, & consequenter non constituit compositum aliquod cum corpore, quod dicatur Angelus. *Consequentia patet*: quia corpus, & unio formæ ad corpus, est propter esse, vel operari ipsius formæ. *Antecedens autem probatur*: Forma Angelica est vivens, ut omnes supponunt; atqui non vegetativa, & sensitiva ex dictis, quia aliàs indigeret corpore alterabili, & corruptibili, & consequenter Angelus esset compositum mortale, & corruptibile; ergo est purè Intellectualis. Atqui forma purè Intellectualis nec indiget corpore ad operandum, quia operatio formæ purè Intellectualis est purè intelligere, & velle, ad quod non est opus corpore, ut patet in DEO, & anima separata; neque ad essendum: quia, cùm esse sit propter operari, si non indiget corpore ad operandum, neque indigebit ad essendum. 4. Quia Angeli penetrant alia corpora (ut patet in Energumenis, & Angelis bonis è Cœlo in terram commeantibus, vel malis è Cœlo cadentibus) & se ipsos invicem, ut constat ex Marci 5. Luc. 8. ubi dicitur in unicum hominis corpus legio Dæmonum, id est 6666. vel, ut Hieronymus, 10000. introijsse: quod imperceptibile est naturaliter, absque penetratione, tum ipsorum inter se, tum partium corporis obsessi, fieri potuisse; miraculum autem fingere, frivolum est; ergo nequeunt esse corporei. Nec dici potest, Angelos subintrare corpora per eorum poros: tum, quia Cœlum Empyreum, vel sidereum, unde Angeli cecidêre, poros non habet; tum, quia si Angelus per poros corpus ingrederetur, aut ingrederetur simul per poros complures, & tunc deberet dividi in frusta, ut partim per unum, partim per alterum porum intraret, cùm pori non sint continui, sed discreti, interjacente inter porum, & porum, parte solidâ, & impenetrabili corporis; aut certè intraret per porum unicum, & tunc vel corpus Angeli deberet esse minutissimum, & consequenter in genere corporis valde imperfectum, & exiguæ efficaciæ; vel deberet redigi in tantam subtilitatem, ut instar lineæ longissimæ, & subtilissimæ porum angustissimum subire posset, quod fieri nequiret absque compressione, alteratione, condensatione, rarefactione, & consequenter cum maxima imperfectione corporis Angelici. 5. Angelus supponitur naturaliter esse incorruptibilis; atqui nullum compositum constans corpore, & Spiritu est naturaliter incorruptibile: cùm enim Spiritus non dependeat in esse suo naturali à corpore, est naturaliter separabilis à corpore, quod si fiat: hoc ipso corrumpitur ejusmodi compositum; ergo Angelus non est compositum partim constans corpore. 6. Quia aliàs apertè anima hominis esset perfectior formâ Angelicâ: perfectius enim est posse naturaliter esse, & operari extra materiam, quàm solùm in materia, ut patet in DEO; sed illud prius potest anima hominis: ut constat, non posset autem forma Angelica, quia esset incorruptibiliter unita corpori, Ergo. 7. Si Angeli habent corpora, utique habent admodum subtilia, & minuta, ut patet ex 4. Prob: hoc autem dici non potest: quia corpora, quò sunt minutiora, & subtiliora, eò debiliorem imprimunt impulsum alijs corporibus, nisi priùs fortè fuerint violentè compressa, impulsus autem debilior causat motum tardiorem, Angeli autem habent vim impulsivam, & motivam maximam, & prorsus admirabilem, ut patet in corporibus cœlestibus, quæ movent; ergo.

Sed contra 1. Genes. 6. dicuntur *Filij DEI*, vel ut habent LXX. *Angeli DEI, accepisse filias hominum in uxores*; ergo Angeli sunt corporei. *Conf*: Passim PP. tam Græci, quàm Latini, docent Angelos habere corpora; imò Hilarius can. 5. in Matth: & quidam alij nihil præter DEUM; Tertullianus verò, ne quidem DEUM ait esse omnimodè incorporeum. 2. in V. Synodo Generali, actione V. approbatum est testimonium cujusdam Joannis Episcopi, dicentis: Angelos depingi posse, quia habent corpora. R. *Per Filios DEI*, sive, ut est in Hebræo: per *Filios Deorum*, intelligi vel homines justos è familia SS. descendentes, DEI cultores, & vitam quasi Divinam agentes, vel certè homines insignes, & præclaros (solet enim script: res in aliquo genere admodum excellentes attribuere DEO, ut *montes DEI* Psal. 35. *Cedri DEI* Ps. 29.) vel denique Filios Virorum Principum & Nobilium, qui passim in script: *Dij* appellantur. E contrario

per

per *filias hominum*, vel intelligi mulieres de stirpe Cain moribus depravatas, & terrenis deditas; vel mulieres viles, plebejas, pauperes, humili loco natas &c. Ratio ulterior est: quia locus ille intelligi non potest de Angelis propriè dictis: Angeli enim boni dici non possunt peccâsse cum mulieribus, quippe jam eo tempore beati, & impeccabiles; mali autem in script: nec dici solent, nec possunt Filij DEI. Nec obstat vetus translatio LXX. ubi pro *Filij DEI*, legitur *Angeli DEI*: nam etiam in scripturis homines justi, vel potentes, dicuntur Angeli: *Ecce ego mitto Angelum meum.* Malach. 3. id est, Joannem Baptist: juxta expositionem Christi, Matth. 11. *Timebunt Angeli & territi purgabuntur* Job. 41. id est, homines robusti, & potentes. Et denique licèt daremus, malos Angelos cum mulieribus congressos, non sequeretur in se esse corporeos, sed sufficeret eos assumpsisse corpora, tanquam motores extrinsecos. *Ad 1. Conf.* ℟. 1. plures, & quidem graviores PP. stare pro nostra, quàm contraria sententia, putà Dion. Nazian: Basil: Athan: Chrys: Ambros: Greg: M. locis suprà citatis. ℟. 2. *plerosque* PP. qui citantur pro sententia contraria pati interpretationem; nam, ut patet ex epistola 28. Augustini, multi olim nomine *corporis* intelligebant quamcunque substantiam finitam, circumscriptam, mutabilem, imò omne id, quod est verè Ens, & substantia: & hoc fortasse sensu dixerunt, Angelos esse corporeos. Denique, quidquid PP. quoad hoc in contrarium senserint, defacto in Ecclesia propter allata fundamenta, maximè verò propter authoritatem Concil: & unanimem consensum Theologorum sententia nostra prævaluit. *Ad 2.* ℟. 1. Synodum citatam solùm probâsse dictum Joannis Episcopi, quantùm ad hoc, quòd Angeli possint depingi, non autem eius probationem: *quia sunt corporei.* Patet hoc: quia cùm liber Joannis lectus esset, *dixit Tarasius Patriarcha: Ille Pater* (nimirum Joannes Episcopus) *ostendit in illo libro, quòd & Angelos depingi oporteat, quando circumscribi possunt, & hominibus apparere.* Ad quod Concilium respondit: *Etiam Domine.* Ubi vides, Concilium nihil aliud approbâsse, nisi, quòd ita haberetur in illo libro, sicut Patriarcha dixerat, & quòd Angeli depingi possint, *quia possunt circumscribi, & in figura humana apparere. Resp. 2.* Joannem nomine *corporei* intellexisse, quidquid aliquomodo localiter circumscriptum, seu non immensum est ut patet ex verbis Tarasij, testimonium Joannis referentis, & in hoc sensu probat Concilium Angelos pingi posse, *quia sunt corporei. Resp. 3.* Concilium probavit Angelos pingi posse quia sunt corporei in se & realiter. Nego: quia sunt corporei apparenter; & quoad nos: sive, quia solent apparere corporei, Conced. Concilium enim probavit eo sensu dictum Joannis, quô hic locutus fuerat: hic autem non dixerat, Angelos pingi posse, quia in se verè sunt corporei, sed *quia hominibus possunt apparere* velut corporei.

II. Angeli exercent operationes corporeas, manducant enim, & bibunt. Gen. 18. Ascendunt, & descendunt. Gen. 28. ergo sunt corporei. *Conf.* Dæmones gaudent nidoribus sacrificiorum, ut refert Eugubin. l. 8. c. 30. locis palustribus: Job. 40. fugantur pulsu citharæ 1. Reg. 16. odore, & suffimentis: Tob. 6. & 8. gestantur inclusi vitris, & concavis annulis; timent gladios, virgas, ignem, gallos gallinaceos, teste Trithe: l. 8. Mag. quæstio: Quæ: 8. cruciantur igne infernali, juxta Theologos; ergo &c. 2. Angeli occupant locum finitum, adeóque habent quantitatem finitam: ubi autem datur quantitas finita, ibi datur figura terminans: figura autem non datur sine lineis, & superficiebus, adeóque nec sine corporeitate. 3. Angeli subjacent tempori; possunt enim nunc esse, postea non esse; sed res spiritualis, cùm sit indivisibilis, non potest subjacere tempori, quod est divisibile: ergo. Respon. *Angelos* exercere actiones corporeas apparenter, vel certè in assumptis ab extrinseco corporibus non autem realiter, & in corporibus vitaliter, & intrinsecè sibi unitis. *Ad 1. partem 1. Confirm. Resp.* Dæmones non delectari nidoribus sacrificiorum: sed peccato, & superstitione sacrificantium: non physicè, & subjectivè, sed objectivè, & intentionaliter, cognoscendo, & complacendo in hominum idololatria. *Ad 2. partem. Dico* Loca humentia, & palustria Job. 40. significare animas molles, & voluptatum cæno diffluentes, ut exponit Glossa. *Ad 3. & 4. par. Resp.* res corporeas nihil operari in dæmones virtute propriâ, sed vel Divinâ, vel Angelicâ, quâ interdum cogitur Dæmon per infima quædam, & vilia, ad castigandam ejus superbiam, ut de illa suffumigatione sentit Valesius: idque vel ideo, quia res tales corporales sunt signum alicujus Mysterij Dæmonibus adversi, ut jecur apud Tobiam, quod figurabat humanitatem Christi, ut interpretes exponunt; vel indirectè tantum, in quantum naturalibus subinde medijs temperantur dispositiones corporis, vexationi Dæmonis opportunæ, ut accidisse videtur Sauli, cujus humores melancholici, quibus ad exagitandum ipsum Diabolus abutebatur, concentu citharæ dispellebantur. *Ad 5. partem dico* illa, illisque similia provenire à pacto diaboli, qui præsentiam suam certis amuletis alligat, & teneri se patitur, ut teneat, & illaqueet. *Ad 6. de* gladijs, & alijs, quæ dicuntur dæmones timere, aut esse fabulosa, aut fieri à Dæmone merâ simulatione, ut mortalibus illudat. *Ad 7.* ℟. Dæmones torquentur igne in-

infernali, prout hic est agens corporeum Neg. prout est instrumentum Virtutis Divinæ incorporeæ, modo inferiùs explicando Con: & Neg. *Conf. Ad 2. Conf. Neg. seq.* ad rem enim quantam non sufficit, ut res non extendatur ultra alicujus loci terminum, aliàs animæ rationales essent quantæ, & corporeæ; sed requiritur, ut exigat extensionem partium cum impenetratione earum, & inter se, & cum corporibus alijs, & consequenter, ut habeat modum existendi in loco divisibili divisibiliter, sive ita, ut existat tota in toto spatio, & pars in parte spatij. Horum autem nihil convenit Angelis, quippe qui & penetrari possunt cum quovis alio, & esse in puncto loci indivisibili, vel extendi per spatium loci divisibile indivisibiliter, ita, ut sint toti præsentes toti spatio, & toti in quavis parte. *Ad 3. Conf. Neg. Maj.* Subjacere enim tempori (nisi fiat quæstio de modo loquendi) est habere partes successivas, & numerú partium secundùm prius, & posterius, quod iterum Angelis non convenit.

III. Est possibilis (& consequenter datur, quia spectat ad perfectionem Universi) substantia Intellectiva independenter â sensu, & simul locomotiva, ac progressiva; atqui talis substantia, cùm sit superior homine, non potest esse nisi Angelus: & cùm sit simul progressiva, debet esse animal, adeóque saltem ex parte corporea: ergo Angeli sunt corporei. *Conf.* Datur defacto aliud animal mortale rationale, aliud irrationale mortale; ergo etiam debet dari medium inter illa, nimirum animal rationale immortale: hoc enim spectat ad rationem Universi; atqui animal ejusmodi erit Angelus, quia erit superius homine, quippe immortale, & simul erit corporeum, quippe animal; ergo. R. *Neg. Maj.* Ratio implicantiæ est 1. Quia corpus respectu talis substantiæ esset connaturale complementum, ut supponitur; & non esset, quia esset superfluum, imò purè nocivum; superfluum, quia non indigeret illo forma ad ullam suam operationem: non quidem ad intelligendum, supponitur enim intelligere independenter à sensu, & corpore; non etiam ad se movendum, quia substantia Intellectualis non indiget ad motum localem corpore, ut patet in anima separata transeunte ad Cœlum, vel infernum: non deniq; ad aliud assignabile; ergo. Purè etiam nocivum: quia substantia Intellectualis unita corpori movetur tardiùs, & imperfectiùs, quàm separata; hoc autem, & nihil aliud adveniret formæ, de qua agimus, per unionem cum corpore; ergo. Implicantia est 2. Quia motus localis illius substantiæ, esset actio vitalis, & non esset: Esset, quia procederet à principio vitali, ut tali; aliàs non esset ratio, cur propter illum motum deberet illa forma uniri corpori vitaliter; non esset, quia motus localis rei corporeæ non est actio vitalis, nisi quatenus procedit à cognitione sensuum, & appetitu sensitivo vitali, ut patet in motu animalium progressivo, qui ideo præcisè est vitalis, quia procedit mediante cognitione phantasiæ, & appetitu sensitivo, cùm è contrà motus lapidis non sit vitalis, quia sic non procedit. Atqui motus illius substantiæ non procederet à cognitione sensuum, vel appetitu sensitivo, ut supponitur: dicitur enim non cognoscere dependenter à sensu; ergo. Implicantia est 3. Quia corpus talis substantiæ uniretur suæ formæ, ut supponitur, & non uniretur; quia corpus non unitur formæ, nisi propter bonum formæ, ut dictum est; nullum autem bonum potest advenire formæ Intellectuali à corpore, nisi, quòd dependenter à sensibus corporis possit cognoscere; forma autem substantiæ ejus, de qua agitur, non esset cognoscitiva per sensus, ut etiam supponitur; ergo. *Ad Conf. Neg. Conseq.* Aliàs pari ratione deberet dari defacto aliquod animal irrationale immortale, medium inter rationale mortale, & irrationale mortale. Quod si dicas animal tale implicare. dicam & ego de altero. Esset enim animal, ut supponitur; & non esset, quia esset immortale, quod repugnat animali; omne enim animal, seu sensitivum, constat sensu, saltem tactûs: ad hoc autem requiritur, ut sit corpus mistum è primis, & elementaribus qualitatibus, adeóque, ut sit alterabile, corruptibile, mortale. 2. Esset rationale, ut supponitur; & non esset, quia esset animal immortale, quod repugnat rationali: quia omne rationale est spirituale; omnis autem forma spiritualis est naturaliter separabilis à corpore, cùm non pendeat in esse à corpore, adeóque non potest constituere animal immortale, & incorruptibile.

Artic. II. *An Angeli componantur ex materia & forma?*

Resp: Non componi, nec posse componi. Prob. 1. pars: Quia neque componuntur ex materia quantitativa, seu corporea, ut constat ex articulo præcedente, neque ex materia, sive subjecto spirituali, quod *probatur* 1. Quia Angeli à Scriptura, & PP: vocantur in abstracto *Virtutes* Luc. 1. *Principatus, Potestates*, Colos: 1. Atqui, si constarent quâcunque materiâ, non possent dici *Virtutes*, sed *habentes Virtutem*, & idem est de alijs: *virtus* enim significat formam operativam, nullum autem compositum ex materia, & forma dicitur esse sua forma (homo enim non dicitur esse sua humanitas, vel sua anima, sed habens humanitatem, vel animam) ergo. 2. Quia PP. absolutè, & simpliciter negant Angelos esse materiales, adeóque omni modo: *sicut incorporales, ita immor-*